

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

Memòria general del projecte de disposició

Índex

- 1) Justificació de la necessitat del projecte i adequació d'aquest als fins que es persegueixen
- 2) Marc normatiu
- 3) Relació de disposicions afectades pel projecte, taula de vigències i derogacions resultants
- 4) Competència de la Generalitat sobre la matèria
- 5) Tràmits previs de consulta pública i participació
- 6) Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar tràmit d'audiència
- 7) Procedència de sotmetre l'expedient a informació pública

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

1) Justificació de la necessitat del projecte i adequació d'aquest als fins que es persegueixen

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya regula, al Capítol III del Títol V, l'acció exterior de la Generalitat de Catalunya, amb el mandat d'impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i a promoure els seus interessos en aquest àmbit.

Com a una de les eines per dur a terme aquesta tasca, l'article 194 de l'Estatut autoritza la Generalitat a establir oficines a l'exterior per a la promoció dels interessos de Catalunya.

En virtut d'aquest marc estatutari, es van crear les delegacions del Govern de la Generalitat de Catalunya a França, al Regne Unit, a Alemanya i als Estats Units d'Amèrica mitjançant el Decret 49/2008, d'11 de març, el Decret 50/2008, d'11 de març, el Decret 51/2008, d'11 de març, i el Decret 179/2008, de 9 de setembre, respectivament.

Posteriorment, i mitjançant el Decret 195/2013, de 16 de juliol, de modificació parcial del Decret 49/2008, d'11 de març, del Decret 50/2008, d'11 de març, del Decret 51/2008, d'11 de març, i del Decret 179/2008, de 9 de setembre, de creació de les delegacions del Govern de la Generalitat de Catalunya a França, al Regne Unit, a Alemanya i als Estats Units d'Amèrica, respectivament, es va ampliar l'àmbit d'actuació de les delegacions ja creades per, bo i aprofitant els recursos existents, facilitar la representació institucional del Govern a d'altres actors internacionals estratègics per a Catalunya, com eren els casos de Mèxic, Àustria, Suïssa i Irlanda, països d'especial interès en l'àmbit internacional i amb economies properes o de gran atractiu per al mercat català.

Alhora, la internacionalització de la societat catalana en tots àmbits, inclosos l'econòmic, social o cultural, sumada a la creixent dimensió exterior de la tasca dels Departaments de la Generalitat, requereixen un reforç dels instruments de l'Administració a disposició d'aquests actors a l'exterior.

Si ve la necessitat de respondre a aquesta realitat ha anat acompanyada de mesures de contenció de despesa mitjançant reordenació i unificació d'oficines sectorials a l'exterior, aquesta via va quedar esgotada quan ni els recursos ni les distàncies geogràfiques permetien ja ampliar l'àmbit geogràfic d'actuació exterior amb una reassignació de territoris a la xarxa existent.

Així, entre 2014 i 2016, té lloc un nou impuls que es tradueix en la creació de noves delegacions del Govern de la Generalitat de Catalunya a Àustria, mitjançant el Decret 167/2014, de 23 de

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

desembre, a Itàlia mitjançant el Decret 168/2014, de 23 de desembre, al Marroc, mitjançant el Decret 103/2015, de 16 de juny, a la Santa Seu mitjançant el Decret 104/2015, de 16 de juny, a Portugal mitjançant el Decret 105/2015, de 16 de juny, a Dinamarca mitjançant el Decret 290/2016, de 6 de setembre, a Polònia, mitjançant el Decret 291/2016, de 6 de setembre, a Croàcia mitjançant el Decret 292/2016, de 6 de setembre, i a Ginebra, mitjançant el Decret 293/2016, de 6 de setembre.

Aquest desplegament, però, es va veure truncat pel Reial decret 945/2017, de 27 d'octubre, que va suposar el tancament immediat del conjunt de Delegacions del Govern a l'Exterior.

Aquesta mesura va ser revertida, primer, amb la reobertura de les Delegacions del Govern al Regne Unit i Irlanda, Suïssa, Alemanya, França, Itàlia i Estats Units d'Amèrica (Decret 126/2018 de 26 de juny i, posteriorment, amb una nova regulació mitjançant els Decrets 200/2019, 201/2019, 202/2019, 203/2019, 204/2019 i 205/2019 de 25 de setembre, respectivament).

Posteriorment, els Decrets 242/2018, 243/2018, 244/2018, 245/2018 i 247/2018 de 20 de novembre, restabliren la presència institucional que, a través de les Delegacions del Govern a l'Exterior, s'havia tingut a la regió dels Balcans, els Països Bàltics, Europa Central, els Països Nòrdics i Portugal, respectivament.

Arribat aquest punt, un cop reforçat el desplegament de la xarxa al continent europeu, i acompanyant la dinàmica d'internacionalització de la societat catalana ja esmentada, s'inicià un esforç per estendre progressivament la xarxa de Delegacions a l'exterior a regions tradicionalment no cobertes per dita xarxa.

En aquest sentit, es fa un primer pas amb la creació de la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a la Mediterrània mitjançant el Decret 246/2018 de 20 de novembre, seguit per l'obertura de les primeres Delegacions a l'Amèrica Llatina: Argentina (Decret 14/2020, de 15 de gener) i Mèxic (Decret 16/2020, de 15 de gener), i al nord d'Àfrica: Tunísia (Decret 15/2020, de 15 de gener).

És en el marc d'aquesta mateixa tendència que el Govern té la voluntat de reforçar la seva presència institucional a Oceania amb la creació d'una nova Delegació del Govern a Austràlia i Nova Zelanda, amb seu a Sydney. Alhora, aquesta Delegació es conforma com un instrument per contribuir a l'impuls i al correcte desplegament de les actuacions que, en diversos àmbits, preveu el recentment aprovat Pla de reactivació econòmica i protecció social.

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

D'altra banda, en un context marcat per la doble urgència de la contenció de la pandèmia i la reactivació econòmica, l'interès de la Generalitat de Catalunya per comptar amb una presència institucional a la regió és incontestable.

En aquest sentit, si bé la Generalitat de Catalunya es dotà d'una primera representació institucional a la regió amb l'obertura d'una oficina d'Acció a Sydney l'any 1988, el marge d'explotació de la relació entre Catalunya i Austràlia i la veïna Nova Zelanda és extremadament ampli.

Això queda pal·les, per exemple, en l'àmbit econòmic i comercial. Les exportacions catalanes representen el 17,9% de les exportacions de l'Estat espanyol a Austràlia, 39 companyies catalanes tenen una filial establerta a Austràlia, i la inversió catalana a Austràlia, tot i representar el 43,4% del total invertit des de l'Estat espanyol, va representar únicament el 0,1% del total de la inversió estrangera catalana el 2018. Es tracta, doncs, de xifres modestes i amb molt recorregut, més tenint en compte que Austràlia acumula 29 anys de creixement econòmic anual consecutiu (2,9% anual PIB mitjana).

En la vessant demogràfica, els vincles entre Catalunya i Austràlia s'han fet més estrets els darrers anys malgrat tractar-se, encara, de volums modestos. Segons dades d'IDESCAT per 2020, Austràlia i Nova Zelanda acullen uns 3.500 catalans i catalanes, mentre que els dos països tenen a Catalunya una diàspora de prop d'un miler de persones. En el mateix àmbit, a Austràlia es troben 3 Comunitats Catalanes a l'Exterior i, els darrers anys, s'ha convertit en una de les destinacions més populars per al turisme de Catalunya, com il·lustra l'alt volum de casos de catalans i catalanes atrapats durant la crisi del COVID19 entre març i juny de 2020.

La conveniència de potenciar un major aprofitament de les relacions amb Austràlia i Nova Zelanda es posa de relleu amb el potencial d'ambdós països pel que fa a l'establiment de les cooperacions internacionals necessàries per a l'assoliment de múltiples objectius i projectes del Pla de reactivació econòmica i protecció social.

Així, per exemple, amb un Índex de desenvolupament humà del 0,939 (el tercer millor a nivell mundial i una vasta expertesa en àmbits com l'acció climàtica, el model australià resulta de gran interès per Catalunya. De la mateixa manera, la veïna Nova Zelanda ocupa posicions capdavanteres a nivell mundial, ja sigui en polítiques públiques de caire social, transparència, *eGovernment* o en la pròpia gestió de la crisi del COVID19.

Alhora, el model d'organització territorial d'Austràlia, país altament descentralitzat en Estats dotats d'amplíssimes competències, ofereix un marc amb un potencial de col·laboració molt alt entre aquests Estats i Catalunya.

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

2) Marc normatiu

L'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'estructura, regulació, funcionament i articulació territorial dels seus òrgans.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya regula al seu Títol V les relacions institucionals de la Generalitat de Catalunya amb l'Estat, amb les altres comunitats autònomes, amb la Unió Europea i en l'àmbit de la seva acció exterior. En concret, el Capítol III conté un mandat adreçat a la Generalitat per a impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i a promoure els seus interessos en aquest àmbit, respectant la competència de l'Estat en matèria de relacions exteriors, al mateix temps que reconeix la capacitat de la Generalitat per portar a terme accions amb projecció exterior que derivin directament de les seves competències.

Així mateix, l'article 194 de l'Estatut determina que la Generalitat de Catalunya pot establir oficines a l'exterior per a la promoció dels interessos de Catalunya.

En desplegament d'aquestes previsions estatutàries, el títol III de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, regula la representació de la Generalitat a l'exterior. Entre les unitats de representació institucional que s'hi preveuen hi ha les delegacions del Govern a l'exterior. D'acord amb l'article 31 de la Llei 16/2014 les delegacions del Govern a l'exterior es creen per decret del Govern.

El Decret 1/2018, de 19 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, va atribuir al Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència les competències en coordinació de l'acció exterior i les relacions exteriors i actuació de la Generalitat davant les institucions de la Unió Europea. I el Decret 111/2018, de 19 de juny, adscriu la Secretaria d'Acció Exterior i de la Unió Europea a l'estructura del Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència. Mitjançant l'article 4.2 del Decret 111/2018, es determina que les delegacions del Govern a l'exterior depenen d'aquesta Secretaria.

Mitjançant el Decret 83/2019, de 24 d'abril, de reestructuració del Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, es determina que les delegacions del Govern a l'exterior depenen de la Secretaria d'Acció Exterior i de la Unió Europea.

El Decret 61/2017, de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior estableix l'organització, l'estructura, el funcionament, el règim jurídic, el règim economicofinançer i pressupostari i el rang orgànic o l'assimilació orgànica de les unitats de

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

representació institucional del Govern a l'exterior. Així mateix, el Decret 61/2017, determina al seu article 15 que “les delegacions del Govern a l'exterior es creen per decret del Govern, a proposta del departament competent en matèria d'acció exterior” i que “en el decret de creació hi ha de constar l'àmbit d'actuació bilateral o multilateral, l'àrea territorial i funcional d'influència, la ciutat d'ubicació, les funcions i l'estructura de la delegació”.

En relació amb el règim econòmic i financer, la disposició addicional primera de la Llei 17/2007, de 27 de desembre, de mesures fiscals i financeres, modificada per la Llei 16/2008, de 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres, faculta el Govern per establir que la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya davant la Unió Europea i les delegacions del Govern de la Generalitat a l'exterior, ja creades o que es puguin crear, tinguin règim d'autonomia econòmica o financera, tot determinant-ne els aspectes essencials.

3) Relació de disposicions afectades pel projecte, taula de vigències i derogacions resultants

La proposta de Decret no modifica ni afecta a cap norma.

4) Competència de la Generalitat sobre la matèria

Aquest decret es dicta en virtut de les competències que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya. En concret, l'article 150 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'estructura, regulació, funcionament i articulació territorial dels seus òrgans.

D'altra banda, l'article 193 estableix que la Generalitat ha d'impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i promoure els seus interessos en aquest àmbit. I, finalment, l'article 194 de l'Estatut determina que la Generalitat de Catalunya pot establir oficines a l'exterior per a la promoció dels interessos de Catalunya.

5) Tràmits previs de consulta pública i participació

L'article 133.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, disposa que amb caràcter previ a l'elaboració d'un projecte de reglament s'ha de substanciar una consulta pública, a través del portal web de l'Administració

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

competent, en què s'ha de demanar l'opinió dels subjectes i de les organitzacions més representatives potencialment afectats per la futura norma sobre els problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa, la necessitat i l'oportunitat de la seva aprovació, els objectius de la norma i les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores.

No obstant això, a l'apartat quart del precepte esmentat es disposa que es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques que preveu aquest article en el cas de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin. Així mateix, es pot ometre la consulta pública quan la proposta normativa no tingui un impacte significatiu en l'activitat econòmica, no imposi obligacions rellevants als destinataris o reguli aspectes parcials d'una matèria.

Aquest decret té una naturalesa essencialment organitzativa ja que únicament regula la creació i les funcions de la Delegació del Govern de la Generalitat a Austràlia i Nova Zelanda. A més, els aspectes relatius a l'organització, l'estructura, el funcionament, el règim jurídic, el règim economicofinancer i pressupostari de la Delegació del Govern de la Generalitat a Austràlia i Nova Zelanda es remeten a allò que disposa el Decret 61/2017, de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior. Per tant, tenint en compte que la regulació substancial de la delegació que es crea amb aquest decret és aquella continguda al Decret 61/2017, de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior, no són d'aplicació els tràmits de consulta, audiència i informació públiques previstos a l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

Certament, aquest Decret de creació no fa sinó aplicar el mandat contingut a l'article 31.2 de la Llei 16/2014, del 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, i a l'article 15 del Decret 61/2017, de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior, segons el qual les delegacions del Govern a l'exterior es creen per decret del Govern. En aquest sentit, la regulació continguda al Decret de creació de la Delegació del Govern de la Generalitat a Austràlia i Nova Zelanda es limita a precisar la seva ubicació i el seu àmbit d'actuació tant geogràfic com funcional, essent la resta de regulació aplicable la continguda al Decret 61/2017, de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior.

D'altra banda, l'article 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, preveu la participació ciutadana en l'elaboració de les normes i indica els procediments per mitjà dels quals les persones poden exercir aquest dret. Això no

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

obstant, la mateixa llei estableix que aquest dret s'exerceix en relació amb aquelles iniciatives normatives en què per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu. En aquest sentit, i en línia amb els motius al·legats en el paràgraf anterior, es considera que el projecte de decret al que fa referència aquesta memòria no té la rellevància suficient i necessària per procedir a l'obertura d'un procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu que s'estableix a l'apartat 1 de l'article esmentat. Com s'ha exposat, es tracta d'un decret de caire marcadament organitzatiu sense impacte significatiu en l'activitat econòmica i que tampoc imposa cap obligació a la ciutadania. Alhora, i com ja s'ha apuntat també, la regulació substancial de la nova Delegació ve donada per allò que disposa el Decret 61/2017, de 13 de juny, de les unitats de representació institucional del Govern a l'exterior.

6) Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar tràmit d'audiència

L'article 67 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, regula el tràmit d'audiència. D'acord amb l'apartat 6 aquest tràmit no és aplicable a les disposicions que regulen els òrgans, els càrrecs i les autoritats del Govern, ni tampoc a les disposicions orgàniques de l'Administració de la Generalitat o dels organismes que té adscrits o que en depenen.

Atès el contingut de la proposta normativa, de caràcter eminentment organitzatiu, no s'afecta els drets o interessos legítims de persones o entitats en particular. Tampoc existeixen altres persones o entitats que es puguin sentir concernides més enllà de l'afectació que per a l'interès general representa tota mesura orientada a la millora de l'organització administrativa. Per tant, no es considera necessari efectuar aquest tràmit d'audiència a persones o entitats concretes per la seva particular afectació.

7) Procedència de sotmetre l'expedient a informació pública

Atès el caràcter organitzatiu de la proposta normativa, que regula la creació, les funcions, l'organització, l'estructura, el funcionament, el règim jurídic, el règim economicofinancer i pressupostari de la Delegació del Govern de la Generalitat a Austràlia i Nova Zelanda, i d'acord amb el que s'ha establert a l'apartat cinquè d'aquesta memòria, no es considera necessari efectuar el tràmit d'informació pública.

Projecte de Decret pel qual es crea la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Austràlia i Nova Zelanda

8) Publicitat activa

La tramitació d'aquesta proposta normativa segueix allò establert per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en relació a l'aplicació del principi de transparència i a la publicitat de la informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica, entre la qual s'inclou els procediments normatius en curs, amb indicació de l'estat de la tramitació en què es troben, així com les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius i els diversos textos de les disposicions (art. 10.c i d de la Llei 19/2014, del 29 de desembre).

9) Sol·licitud d'informe al MAEUEC

Per últim, i d'acord amb l'article 12 de la Llei 2/2014, de 25 de març, de l'acció i del servei exterior de l'Estat, s'informarà al Govern de l'Estat de la creació de la nova Delegació, a efectes de l'elaboració dels informes pertinents per part del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Barcelona, xx de setembre de 2020

Elisabet Nebreda i Vila
Secretària d'Acció Exterior i de la Unió Europea